

[Bilgrav-Nielsen]

ti for en regering. Det tror jeg at fru Ebba Strange vil give mig ret i.

Hr. Dohrmann mener, at det er det radikale venstre, der ikke vil være i stue sammen med fremskridtspartiet. Det passer slet ikke. Jeg har meget tit været i stue med hr. Dohrmann. Men det radikale venstre og regeringen har drøftet det forslag, som fremskridtspartiet er kommet med her i sidste øjeblik, som går ud på, at man vil have afbrudt forhandlingerne her om finansloven, og som går ud på, at nu skal vi have 2-3 dage eller 4-5 dage mere til at diskutere, hvordan fremskridtspartiets krav om at få skåret 10 mia kr. ekstra ud af finansloven kan gennemføres. Det radikale venstre har været helt enig med regeringen om at sige nej til dette.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er glad for at have hørt hr. Bilgrav-Nielsens indlæg i dag, for her fik vi for allerførste gang den egentlige årsag til, at regeringen ikke har villet føre realitetsforhandlinger med fremskridtspartiet. Den er ganske enkelt, at man forinden har indgået et forlig, hvor man har bundet sig så hårdt til det radikale venstre, at man simpelt hen ikke kan føre andre forhandlinger. Jeg mener i øvrigt, at når det radikale venstre ikke vil være i stue med fremskridtspartiet, er det en mærkelig prinsessen på ærten-mentalitet, men således er det radikale venstre nu engang.

Den ene dag, i går, så vi jo, hvordan det radikale venstre hang ovre hos socialdemokratiet. I dag får piben en helt anden lyd. Partiet burde måske skifte navn til det radikale socialistparti, så vidste vi da nogenlunde, hvad det dækkede. Realiteten er jo, at det radikale venstre er som en hund, der har to herrer, og som ikke rigtig ved, hvilken side den skal løbe til. Jeg vil godt advare statsministeren mod at læne sig for hårdt op ad det radikale venstre, for så falder statsministeren en dag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nej, hr. Bilgrav-Nielsen, jeg er ikke spor misundelig over det radikale venstres indflydelse i dansk politik. Jeg ønsker de radikale hjerteligt til lykke med, at de ikke kan finde

ud af, til hvilken side de skal hælde deres hoved hveranden gang. Jeg har det meget godt med at vide, hvor jeg står i dansk politik, så jeg har ingen dårlige følelser af den grund.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke blande mig i denne fornøjelige strid om, hvor hvem står hvornår, men jeg vil bare lige rette en fejl.

Det radikale venstre gik imod socialdemokratiets forslag om at beskatte disse pensionsformuer, fordi det skete på grundlag af formuen. Det radikale venstre stemte imod, dengang regeringen gennemførte det sammen med socialdemokraterne. Vi har hele tiden sagt, at skal man beskatte disse pensionsformuer, må det ske på realrentegrundlaget, og derfor stemte vi naturligvis imod, da den nuværende regering gennemførte en formueafgift sammen med socialdemokraterne. Vi stemte for, dengang der kom en realrenteafgift.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Selv om hr. Bilgrav-Nielsens svar til mig var negativt, vil jeg gerne takke for det mange, mange gange. Det bekræfter nemlig den opfattelse, vi har fået: man ønsker ikke at forhandle med fremskridtspartiet, man ser hellere valget udskrevet og dermed måske et eventuelt regeringsskifte. Det er dér, de radikale står i dag. Man vil ikke sætte sig ned ved forhandlingsbordet, som det ellers er normalt i ethvert demokrati.

Men hr. Bilgrav-Nielsen sagde noget, som efter den opfattelse, jeg har fået, var helt forkert, nemlig at det ønskede regeringen heller ikke. Vores absolutte indtryk fra det møde, vi havde i formiddags, var, at regeringen gerne så nogle forhandlinger, og vi stillede så selvfølgelig det forslag, at mødet blev afbrudt, således at vi kunne få tid til at gennemdrøfte tingene. Det må jeg altså forstå at det radikale venstre ikke ønsker, og det må vi så tage bestik efter og stemme efter. Men jeg må ærligt tilstå, at jeg synes, det er trist; jeg synes, det er trist for folkestyret. Vi er mange partier herinde, intet parti kan alene udgøre et flertal, og derfor skal der samarbejdes. Vi